

Sygn. akt II K 941/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Ś. w składzie:

Przewodniczący SSR Justyna Gawin – Kwiatek

Protokolant Marta Michniewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy J. J.

po rozpoznaniu dnia 23 lutego 2016 roku

sprawy karnej

P. D. (1)

syna W. i E. z domu M.

urodzonego (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

w dniu 11 czerwca 2015 roku w Ś. woj. (...), działając w celu utrzymania się w posiadaniu artykułów masarniczych o wartości 120 zł zabranych wcześniej z lady chłodniczej marketu (...) położonego przy ul. (...). H. P., groził zabójstwem usiłującemu go zatrzymać pracownikowi ochrony-A. S. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc karanym wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy III K 53/07 z 12.06.2007 roku za czyn z art. 280 § 1 kk i art. 280 § 2 kk na karę łączną 2 lata pozbawienia wolności, którą odbył w okresach 03.11.2006-31.01.2007; 05.08.2008-09.02.2011; 03.01.2013-30.03.2013r,

tj. o czyn z art. 281 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

I. oskarżonego ***P. D. (1)*** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, po przyjęciu iż oskarżony działał na szkodę (...) SA w K., a karę pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie III K 53/07 odbywał w okresach od 3.11.2006 roku do 31.01.2007 roku, 5.08.2009 roku do 9.02.2011 roku i od 3.01.2013 roku do 30.03.2013 roku tj. występku z art. 281 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to, stosując przepisy kodeksu karnego w brzemieniu obowiązującym z dniem 11.06.2015 roku, na podstawie art. 281 kk wymierza mu karę roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

II. zwalnia oskarżonego od uiszczenia opłaty oraz od ponoszenia wydatków powstałych od chwili wszczęcia postępowania zaliczając te wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

W toku przeprowadzonego na rozprawie postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 czerwca 2015 roku oskarżony P. D. (1) przyszedł do sklepu (...) położonego w Ś. przy ul. (...), należącego do pokrzywdzonego spółki (...) w K.. W sklepie oskarżony zapakował do torby foliowej wyroby mięsne i wędliniarskie o łącznej wartości 120 zł po czym udał się w kierunku kas. Nie uiścił jednak zapłaty za zapakowane do torby produkty, minął linię kas przechodząc obok kasy, która był nieczynna, po czym udał się w kierunku wyjścia ze sklepu. Za

oskarżonym poszedł pracownik ochrony – pokrzywdzony A. S. (1). Zatrzymał oskarżonego w drzwiach i zapytał dlaczego nie zapłacił za towar, oskarżony powiedział, że towar jest jego. Wówczas pracownik ochrony próbował zabrać oskarżonemu siatkę z towarem, chwycił za nią. P. D. krzyknął wówczas wulgarnie do pokrzywdzonego, grożąc mu, że jeśli nie puści siatki to go zabije. Pokrzywdzony nie puścił siatki, usłyszał wówczas, od oskarżanego „zabiję cię i włożę ci nóż w brzuch.” Po czym oskarżony szarpnął siatkę oderwało się ucho, za które trzymał pokrzywdzony. Oskarżony uciekł, pokrzywdzony pobiegł za nim, lecz odstąpił od pościgu, gdyż usłyszał od oskarżonego „będę czekał na ciebie po pracy.” Wówczas pokrzywdzony w obawie przed spełnieniem gróźb oskarżonego odstąpił od pościgu za nim i zatrzymania go.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżanego k 18-19, 26 – 28 zbioru A
- zeznania świadka A. S. (1) k. 1-3 zbioru C, 19 odw.,
- nagranie z monitoringu – płyta k. 11 zbioru A- odtworzenie nagrania k. 20

Oskarżony P. D. (1) był wcześniej karany za przestępstwa przeciwko mieniu, min. wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 12 czerwca 2007 roku w sprawie o sygn. akt III K 53/07 za czyny z art. 280 § 1 i z art. 280 § 2 kk, na karę 2 lat pozbawienia wolności, która odbył w okresach od 3 listopada 2006 roku do 31 stycznia 2007 roku, od 5 sierpnia 2009 roku do 9 lutego 2011 roku i od 3 stycznia 2013 roku do 30 marca 2013 roku.

Dowód:

- informacja z KRK k. 38-40,
- odpis wyroku z informacją o odbyciu kary k. 48-50

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do zaboru artykułów spożywczych, podał, że poszedł doB. z zamiarem dokonania kradzieży, zrobił to bo był głodny. Zaprzeczył, by kierował gróźby do pracownika ochrony.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k. 18 – 19, 28 zbioru A,

Przeprowadzone w toku rozprawy postępowanie dowodowe pozwoliło Sądowi na przyjęcie, że oskarżony jest sprawcą i jest winny popełnienia zarzucanego mu czynu.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o zeznania świadka A. S. (1) i częściowo wyjaśnienia oskarżonego, a także na podstawie dowodu z nagrania z monitoringu.

Oskarżony przyznał się do zaboru artykułów spożywczych, powyższe wynika również z nagrania z monitoringu i zeznań przesłuchanego w sprawie świadka. Na odtworzonym w toku rozprawy nagraniu widać mężczyznę, który wkłada do foliowej torby reklamowej B. artykuły spożywcze z lady chłodniczej. Kiedy torba jest już w całości zapakowana, mężczyzna ten przechodzi przez linię kas nie płacąc za zapakowane towary. To, że oskarżony groził A. S. (1) Sąd ustalił opierając się na zeznaniach świadka. Przesłuchany w toku rozprawy świadek podał, że próbował odebrać oskarżonemu zabrane towary - zatrzymał go przecież przy wyjściu ze sklepu, odstąpił jednak od próby zatrzymania oskarżonego i odebrania mu zabranego ze sklepu towaru (powyższe wynika również z nagrania). A. S. pozwolił oskarżonemu odejść z zabranym towarem po tym, jak oskarżony zagroził, że użyje noża, by pozbawić go życia, że będzie czekał na niego po pracy. Sąd nie znalazł podstaw, by kwestionować wiarygodność świadka. A. S. nie miał żadnego powodu, by bezpodstawnie obciążać oskarżonego, a jego zeznania są logiczne, konsekwentne i spójne a do tego w znacznej części znajdują potwierdzenie nie tylko w wyjaśnieniach oskarżonego ale również w nagraniu z monitoringu.

Rodzaj i wartość zabranych produktów ustalono na podstawie wyjaśnień oskarżonego, nagrania z monitoringu i zeznań A. S.. Podał on, że wartość skradzionych przedmiotów ustalał z kierownikiem sklepu oglądając na nagraniu z monitoringu jakie produkty oskarżony zabierał.

Kwalifikując czyn przypisany oskarżonemu Sąd uznał, że wypełnia on znamiona występku z art. 281 kk w zw. z art. 64 § 1 kk. Oskarżony dokonał zaboru produktów spożywczych. Wypowiadane przez niego groźby zabójstwa miały bezpośredni związek z dokonana kradzieżą i zmierzały do odwiedzenia pokrzywdzonego pracownika ochrony od zatrzymania oskarżonego, a tym samym do utrzymania się przez oskarżonego w posiadaniu skradzionego towaru. Przypisanego czynu oskarżony dopuścił się przed upływem 5 lat od odbyciu kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwa podobne tj. czyny z art. 280 § 1 i 2 kk stąd też zasadne było przyjęcie art. 64 § 1 kk.

Wymierzając oskarżanemu karę Sąd miał na uwadze i potraktował jako okoliczność obciążająca to, że oskarżony był wcześniej wielokrotnie karany i odpowiadał warunkach art. 64 § 1 kk. Kara w wymiarze roku i dwóch miesięcy pozbawiania wolności będzie wystarczająca do spełnienia celów kary i zapobieżenia powrotowi oskarżonego do przestępstwa, uwzględnia ona także znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu i jest adekwatna do stopnia zawinienia w/w.

Przy wymiarze kar Sąd kierował się dyrektywami opisanymi w przepisie art. 53 § 1 i 2 kk oraz art. 58 § 1 kk - wziął w szczególności pod uwagę zarówno obiektywne elementy społecznej szkodliwości, takie jak: rodzaj i rozmiar ujemnych następstw popełnionego przestępstwa, które naraziło pokrzywdzonego na straty finansowe a także zagrożenie jakie wywołały w pokrzywdzonym groźby wypowiedane przez oskarżonego. Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę fakt, że oskarżony częściowo przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynów, złożył wyjaśnienia, nie utrudniał postępowania, wyraził skruchę.

Sąd zastosował przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym w dniu popełnienia przez oskarżanego zarzucanego mu czynu, uznając je za względniejsze dla oskarżonego. Przepisy te dopuszczają min. możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary orzeczonej wobec oskarżonego. Sąd doszedł jednak do przekonania, że zastosowanie dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary nie jest uzasadnione. W stosunku do oskarżonego zachodzi bowiem wyjątkowo niekorzystna prognoza kryminologiczna, a proces jego dotychczasowej resocjalizacji nie przyniósł oczekiwanych rezultatów. Zatem orzeczenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania byłoby bezcelowe i nie zapobiegłoby powrotowi oskarżonego do przestępstwa. Nadto, dotychczasowe zachowanie oskarżonego, jego skłonność do popełniania przestępstw budzi poważne wątpliwości co do przebiegu ewentualnego okresu próby, tym bardziej, iż zarzucanych czynów oskarżony dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa w okresie 2 lat od odbycia poprzednio orzeczonej kary za podobne czyny. Takie zachowanie oskarżonego świadczy o jego wyjątkowo lekceważącym stosunku do obowiązującego porządku prawnego i nie daje gwarancji prawidłowego przebiegu okresu próby. Wobec tego jedynie kara izolacyjna spełni wobec oskarżonego zakładane cele.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od uiszczenia opłaty oraz od ponoszenia wydatków powstałych od chwili wszczęcia postępowania, zaliczając te wydatki na rachunek Skarbu Państwa.